

A bibliográfiai műhely és a kiadók, terjesztők

Tapasztalatom szerint a közművelődési könyvtárak ajánló és röplap bibliográfiai jól segítik nemcsak a könyvtári, hanem a könyvkiadói, könyvterjesztői propagandát, valamint az általános irodalom és könyvpropagandát is. A meghívóval egybekötött bibliográfiák — ahogy a cikkíró is rámutatott — hozzájárulnak az író-olvasó találkozók és más irodalmi rendezvények sikeréhez, népszerűsítik a könyvtár székhelyére látogató írókat, költőket, ismertetik munkásságukat. A cikkben említett egyéb alkalmi kiadványok is hatásos könyvpropaganda eszköznek bizonyultak, de a hatékonyságot még tovább lehetne növelni, ha a könyvtárak jobban együttműködnének a könyvkiadókkal, a terjesztő vállalatokkal és mindenek előtt a helyi könyvesboltokkal. Hasznos lenne, ha a bibliográfiák megjelenésük nemcsak a könyvtárban hozzáférhető kiadványokat, hanem azt is, hogy melyek kaphatók még a könyvesboltokban vagy a könyvbizományosoknál.

Gerő Gyula javaslata a bibliográfiai műhely létesítésére figyelemre méltó. Saj-

nos a könyvkiadás és a könyvkereskedelem is a könyvtárakéhoz hasonló helyiség-gondokkal küzd, ezért csak a Budavári Palota építésének előrehaladása segít majd megoldani az elhelyezési problémákat. Addig is a könyvtári szervezetnek Sebestyén Géza javaslata alapján remélhetőleg sikerül átmeneti megoldást találniuk. Természetesen a könyvkiadás és a könyvterjesztés is szívesen bekapcsolódik a munkába és a könyvtárakkal vállaltva dolgozik azon, hogy a bibliográfiai színvonala tovább emelkedjék.

Továbbra is fennmarad az a probléma, hogy a megyei könyvtárak munkatársai nem utazhatnak fel minden esetben a budapesti központi bibliográfiai műhelybe. Egyes esetekben segítené talán, ha a helyi könyvesbolthoz fordulnának, mert itt sokszor megtalálhatók azok a kiadványok, melyek a könyvtárból hiányoznak, vagy éppen kikölcsönözték őket.

Pálos Endre

Nem a szervezeti kérdések, hanem a munka tartalma a döntő!

Egy könyvbarát-értekezlet tanulságai

A megyei könyvtárak vezetői és a megyei könyvbarát-bizottságok képviselői országos értekezleten vitatták meg a könyvbarát-mozgalom 1964—65. évi feladatait. Az értekezleten megjelent *Ortutay Zsuzsa*, a Magyar Nők Országos Tanácsának titkára, *Barati József*, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának osztályvezetője és *Kondor Istvánné*, a Művelődésügyi Minisztérium Könyvtárosztályának vezetője, valamint a könyvbarát-mozgalom munkájában résztvevő szervek számos képviselője. A vita-indító beszámolót *Mészáros István*, a SZÖVOSZ Kulturális Bizottságának elnöke, az Országos Szervező Bizottság tagja tartotta.

A beszámoló, mely a lapunk szeptemberi számában megjelent „A községi könyvbarát-bizottságok új feladatai” c. cikk gondolatain alapult, önkritikusan elemezte a mozgalom munkájának eddigi tapasztalatait. Rámutatott arra, hogy a kétségtelen eredmények mellett is még sok tennivaló van annak érdekében, hogy a könyvbarát-mozgalom valóban élő, a falu kulturális életében folyamatosabban ható mozgalommá váljék.

A hozzászólók elmondották, hogy milyen eredmények mutatkoztak a mozgalom helyi munkájában. Hangsúlyozták: egyetértenek azzal, hogy szélesebb társadalmi alapokra kell helyezni a könyvbarát-mozgalom munkáját. Enélkül nem valósulhat meg az a célkitűzés, hogy fokozódjék a mozgalomban a helyi öntevékenység. Felhívták azonban a figyelmet arra, hogy ezt nem lehet kizárólagosan csak szervezeti úton, a bizottságok kibővítésével elérni. Nem a szervezeti formában, a bizottságok tevékenységének külső jeleiben kell látunk a döntő tényezőt, hanem a munka tartalmában. Nem a terméketlen értekezletek, vagy papíron maradó munkatervek számának növekedése jelenti a mozgalom előrehaladását, hanem az, hogy sikerül-e a könyvtár körül kialakítanunk a könyvet szerető emberek, a valóban „könyvbarátok” olyan gárdáját, amely nemcsak egyes kampányfeladatok végrehajtásában, hanem a könyvtári munka hétköznapjaiban is képes segíteni a könyvtárost érdemi feladatainak, az irodalompropagandának és az olvasónevelésnek megvalósításában. Ezért a bizottsá-